Mindeord om Rasmussen-Byskov

Rasmussen-Byskov er død — og dermed er en af Danmarks bedste Sønner kaldt bort.

I sin tidlige Ungdom oplevede han sit aandelige Gennembrud, og det prægede ham for Livet.

Efter endt Uddannelse paa Landbohøjskolen knyttedes han til Nr. Nissum Højskole som Landbrugslærer og var med til at præge et Udsnit af Danmarks Ungdom. Og nu varede det ikke længe, inden han lærte Kristiane fra Byskov at kende, og dermed begyndte et nyt og rigt Afsnit af hans Liv, idet hun blev hans udmærkede Hustru og trofaste Støtte gennem en Række af rige Arbejdsaar.

Man „opdagede" snart Rasmussen Byskov og lærte at sætte Pris paa hans rige Evner og hjertevarme Personlighed, og der blev kaldt paa ham fra alle Sider.

Utallige Gange har han talt ved Ungdomsmøder, Kirke- og Missionsuger samt ved Sommermøder og Stævner, og altid flokkedes store Skarer om hans djærve, mandige, aandsbaarne og hjertevarme Forkyndelse, for hvilket mange ud over det ganske Land føler sig i dyb Taknemmelighedsgæld til ham.

Denne rige Virksomhed førte ham naturligt ind i Indre Missions Bestyrelse, hvor hans rolige og sunde Omdømme hjalp ham til ofte at sige det forløsende Ord.

Ogsaa fra anden Side var der Bud efter Rasmussen Byskov.

Hans stærke Nationalfølelse og hans Vaagenhed over for kirkepolitiske og skolemæssige Forhold gjorde, at han naturligt fandt sin Plads i det konservative Folkepartis Rækker, og han blev Partiets Folketingskandidat ved flere Valg. Kort Tid efter fik han imidlertid Sæde i Landstinget, hvor han Gang paa Gang gjorde sig til Talsmand for, at vort Forsvar skulde være i Orden, saa Fædrelandets Sønner ikke skulde forbløde paa Grund af et mangelfuldt Værn, naar Fjenden stod for Døren.

Danmarks Kirke og Skole havde hans levende Interesse, og han kæmpede for at fremme Forstaaelsen mellem dem.

„Hvo ej kan bygge sit eget Hus,
hvad stort, han bygger, gaar og
i Grus,"

synger Bjørnson, og her er vi ved en af Grundpillerne i Rasmussen Byskovs Liv. Faa Hjem i Danmark har betydet saa meget som Hjemmet i Byskov.

Følgende lille Træk illustrerer, hvor stor en Mand Rasmussen Byskov var i sit Hjem. — En Guldsmedesøn fra Lemvig fik Plads hos ham og kunde aldrig glemme, at Landstingsmand Rasmussen Byskov en Dag sagde til ham: „Nu skal jeg rense Stalden for dig, saa du kan komme til Ungdomsmøde." — Saadan var den Rasmussen Byskov, som alle, der i Aarenes Løb har haft deres daglige Gang i Hjemmet, lærte at sætte saa stor Pris paa.

Ogsaa ud over store Dele af vort Land er det gæstfrie Hjem kendt og elsket.

Tusinder mindes Hjemmet i stor Taknemmelighed for den Velsignelse, de har hentet der.

En god, kristen, dansk Mand er ikke mere, og mange vil med mig i dyb Taknemmelighed udtale et: Velsignet og æret være hans Minde.

Rom, den 24.—9.—19.

Chr. Gjelstrup.